

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Βερανζέρου 4. Τηλ. 3639.095—3629.769 ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΑΘΗΝΑΙ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1980
ΕΤΟΣ Η'. ΠΕΡ. Β'. ΑΡ. ΦΥΛ. 48 (84). ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 10 ■ ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ■ Διευθυντής Συντάξεως ΣΠΥΡ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

Οί «άλβανικές» περιουσίες στην Ελλάδα

Κατά τόν ελληνοϊταλικό πόλεμο (1940—41), οι «άλβανικές» περιουσίες που βρίσκονταν στην Ελλάδα θεωρήθηκαν περιουσίες έχθρικού κράτους και τέθηκαν υπό την μεσεγγύηση του ελληνικού κράτους. Γιατί είναι γνωστό πως ή τότε άλβανική κυβέρνηση και τυπικά και ουσιαστικά πήρε μέρος στον πόλεμο εκείνο έναντι της Ελλάδας. Μέ αυτά τά δεδομένα, οι μεταπολεμικές ελληνικές κυβερνήσεις έθεώρησαν την Άλβανία έμπόλεμο κράτος και όταν ακόμη στο τραπέζι της ειρήνης έτακτοποιήσε ή άποψη των ύποστηρικτών της μεταπολεμικής κομμουνιστικής Άλβανίας, νά θεωρηθεί ή χώρα αυτή όχι έμπόλεμη, αλλά «κατεχόμενη» χώρα. Μέ τό πνεύμα αυτό, ή Ελλάδα προσέφυγε στο Συμβούλιο των Υπουργών των Έξωτερικών των Συμμαχικών Δυνάμεων, ζητώντας νά ρυθμισθί τό θέμα των ελληνο-άλβανικών συνόρων, μέ βασική διεκδίκηση τίς περιοχές που κατοικούνται στην πλειοψηφία από ελληνικούς πληθυσμούς. Η προσφυγή αυτή έξακολουθεί νά βρίσκεται σέ έκκρεμότητα. Έξ άλλων, άφού έπικράτησε ή άποψη νά μήν ύπογραφεί ιδιαίτερη συνθήκη ειρήνης μέ την Άλβανία (ύστερα από τόν διεθνή χαρακτηρισμό της), μέ τό ίδιο πνεύμα ή Ελλάδα, όταν υπέγραψε την συνθήκη ειρήνης μέ την Ιταλία, διατύπωσε την επιφύλαξη σέ ό,τι άφορά τίς διεκδικήσεις της από την Άλβανία.

Αυτή ή σχέση (έμπόλεμος κατάσταση) άνάμεσα στην Ελλάδα και την Άλβανία έκράτησε ως τό 1971, όποτε, ύστερα από συνεννοήσεις, άποκαταστάθηκαν διπλωματικές σχέσεις μεταξύ των δύο κρατών. Τότε, ή Κεντρική Έπιτροπή Βορειοηπειρωτικού Αγώνος, διερμηνεύοντας τίς διαθέσεις του βορειοηπειρωτικού κόσμου, προέβη σέ έντονα — προφορικά και γραπτά — διαδήματα προς την ελληνική κυβέρνηση, μέ όλο που οι πολιτικές συνθήκες δέν ήταν καθόλου εύνοϊκές για τέτοια διαδήματα, ούτε και άλλα μέσα (Κοινο-

βούλιο, Τύπος) προσφέρονταν για διατύπωση διαφορετικής γνώμης από την κυβερνητική. Παρασχέθηκε τότε ή διαβεβαίωση ότι ή άποκατάσταση διπλωματικών σχέσεων δέν έπηρεάζει τό έθνικό Βορειοηπειρωτικό θέμα. Άνάλογη διαβεβαίωση παρασχέθηκε και πρόσφατα στην ΚΕΒΑ, ότι δηλαδή πρόκειται για μία «ντέ φάκτο» άποκατάσταση σχέσεων, χωρίς περαιτέρω προεκτάσεις.

Τώρα τελευταία έχει καταρτισθεί νομοσχέδιο, μέ σκοπό νά καταργηθεί τό παλιό νομοθέτημα (του 1940) «περί όρισμού της Άλβανίας ως έχθρικού κράτους», σέ ό,τι άφορά τίς περιουσίες που βρίσκονται στην Ελλάδα και άνήκουν σέ Άλβανούς υπηκόους. Παράλληλα, για τίς περιουσίες αυτές, διατηρείται ή μεσεγγύηση μέ τό νέο νομοσχέδιο. Σχετικά πρέπει νά λεχθεί ότι τό μεγαλύτερο μέρος αυτών των περιουσιών άνήκει σέ Έλληνες που διαβίουν στην Βόρειο Ήπειρο και έχουν άλβανική υπηκοότητα. Είναι γνωστό πως στο σημερινό καθεστώς της Άλβανίας δέν άναγνωρίζεται ιδιωτική περιουσία. Συνεπώς κάθε περιουσιακό στοιχείο άνήκει στο κράτος. Μέ βάση αυτή την πραγματικότητα, οι άλβανικές άρχές μεθοδεύουν νά άποξενώσουν τους Έλληνες Βορειοηπειρώτες (Άλβανούς υπηκόους) από τίς περιουσίες που έχουν στην Ελλάδα. Τους έξαναγκάζουν λοιπόν νά ύπογράψουν συμβολαιογραφικές πράξεις, μέ τίς όποιες όρίζουν πληρεξουσίου - διαχειριστές της περιουσίας αυτής πρόσωπα που διαμένουν στις ΗΠΑ και στην Ελλάδα και που δημιουργούν την ύπόνοια πως ενεργούν για δικό τους συμφέρον και για τό συμφέρον του άλβανικού κράτους και εις θάρος των συμφερόντων των Βορειοηπειρωτών ιδιοκτητών των περιουσιών. Αυτές τίς ύπόνοιες τίς ένισχύει τό γεγονός ότι, ένω οι ιδιοκτήτες Βορειοηπειρώτες έχουν συγγενείς στην Ελλάδα, τους όποιους μέ παλιότερες πράξεις έχουν όρίσει πληρεξου-

σίους - διαχειριστές, μέ νέες συμβολαιογραφικές πράξεις αίρουν τά παλιά τους πληρεξούσια και άντ' αυτών όρίζουν πληρεξουσίου άσχετα προς τους έντολεις πρόσωπα, μεταξύ των όποιων και Άλβανούς διπλωματικούς ύπαλλήλους.

Τήν Κεντρική Έπιτροπή Βορειοηπειρωτικού Αγώνος, για άλλη μία φορά διερμήνευσε τίς άνησυχίες του Βορειοηπειρωτικού κόσμου προς τους άρμόδιους παράγοντες του ελληνικού κράτους. Για άλλη μία φορά παρασχέθηκαν καθησυχαστικές διαβεβαιώσεις, μέ την προσθήκη ότι, στο νέο σχέδιο νόμου ύπάρχει διάταξη για την διατήρηση της μεσεγγυήσεως. Λυπούμαστε, γιατί είμαστε άναγκασμένοι νά διατηρούμε κάποια δυσπιστία, σέ ό,τι άφορά την όρθότητα ώρισμένων ενεργειών, έχοντας ύπ' όψη ότι κατά κανόνα — έστω καλοπροαίρετα — είμαστε έπιμυθείς και όχι προμυθείς. Χωρίς νά διεκδικούμε ούτε ειδικούς τίτλους διπλωμάτων, ούτε ειδικότητα νομομαθούς ή οίκονομολόγου, πολύ περισσότερο άναρμόδιοι νά εκτιμήσουμε χρήσιμες ή άχρηστες ή επίζημιες περιπτώσιακές σκοπιμότητες, είμαστε άναγκασμένοι νά συνοψίσουμε τίς άπορίες μας στην συγκεκριμένη περίπτωση:

1.— Η άρση του χαρακτηρισμού της Άλβανίας «ως έχθρικού κράτους» άποτελεί τυπικό στοιχείο και χειρονομία άβροφροσύνης έναντι της Άλβανίας, μέ την όποια έπιθυμούμε νά άναπτύξουμε καλές σχέσεις; Η νομοθετική αυτή διάταξη άποκλείεται νά έχει περαιτέρω προεκτάσεις σέ ό,τι άφορά τό όλο Βορειοηπειρωτικό θέμα;

2.— Η διάταξη που άφορά την διατήρηση της μεσεγγυήσεως, σέ ό,τι άφορά τίς περιουσίες των Άλβανών υπηκόων, εύσταθεί μετά την άρση του χαρακτηρισμού του «έχθρικού κράτους»;

Έπισημαίνοντας τά πιο πάνω, θέτουμε τους έισηγητές του νομοσχεδίου ύπουργούς Έξωτερικών και Οικονομικών, καθώς και κάθε άρμόδιο, ένώπιον των εύθυνών τους.

Οι σχέσεις Ελλάδος - Άλβανίας χαρακτηρίζονται από μία ιδιорρυθμία και είμαστε ύπαρχειν μέν νά τό έπισημάνουμε έχοντας ύπ' όψη μας τίς αντιδράσεις που άναπόφευκτα προκαλούνται στην ήπειρωτική, κυρίως, κοινή γνώμη, αλλά και όπωσδήποτε σέ κάθε καλόπιστο Έλληνα. Αντιδράσεις που δέν έγκεινται στή σύναψη διπλωματικών και έμπορικών σχέσεων της χώρας μας και της γειτονικής Άλβανίας, αλλά στο ότι οι σχέσεις αυτές διακρίνονται για τή μονομερήνιά τους και τόν... άπομονωτισμό μιας από πλευράς των Άλβανών.

Δέν θά κάναμε θαυτοχάστες άνάλυσεις έξωτερικής πολιτικής, αλλά παρατηρήσεις πέρα από τόν πρόπο που άσκειται αυτή από πλευράς Ελλάδας, που στο κάτω - κάτω σάν πολλίτες Έλληνες έχουμε τό δικαίωμα αυτό: Νά μας άρέσει ή όχι όπως ή κυβέρνηση την άσκει! Άς δούμε τά σημεία εκείνα που είμαι πιο χτυπητός και πιο προκλητικός:

— Είναι άναγκαία και για τίς δύο χώρες μάχουν καλάς σχέσεις κι όσα γίνεται αυτές ν' άναπτύχθουν. Τά όφέλη θάκαι άμοιβαία.

Για την Ελλάδα ύπάρχει και ένας έπί πλέον λόγος νά θέ-

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ

Σχέσεις Ελλάδος - Άλβανίας: ΤΡΑΓΕΛΑΦΟΣ...

λει προαγωγή των σχέσεων της μέ την Άλβανία. Η μάλλον δύο λόγοι:

Για τους Έλληνες της Βορείου Ήπειρου, που ζούν κάτω από ένα άσφυκτικό κοιτατιστικό καθεστώς. Άν πεί κάποιος τ' αντίθετο — ότι ζούν δηλαδή άρμονικά μέ τους Άλβανούς — είναι ψέμα που άγγίζει τά δόξα της έθνικής προδοσίας. (Είμαι σά νά λέμε ότι οι Έλληνες Κύπριοι της τουρκοκρατούμενης περιοχής ζούν... άρμονικά μέ τά τουρκοκρατούμενα κατ' όλην έννοια). Ό ένας λόγος λοιπόν είναι αυτός. Κάποια έλπίδα για άνακούφιση της ζωής των τετρακόσιων χιλιάδων Έλλήνων. Για κάποιον φιλελεύθερο πρίστη! (Κάτι είναι και ή έλπίδα...).

Ο άλλος λόγος είναι καθαρά

έθνικός: Άσφάλεια συνόρων, έχοντας ένοχικούς λογαριασμούς με τους Τούρκους σωβινιστές. Μέχρις εδώ πάει καλά και μέ τίς... εύλογίες μας.

Άπ' εκεί και πέρα όμως τό πράγμα... σπραβώνει και παίζουμε τό σκοπό που μας θάρρνε οι Άλβανοί και μάλιστα κατά πρόπο που όπως και νά τό κάναμε είναι έξευτελιστικός.

Για παράδειγμα άναφέρουμε τή σύναψη έμπορικών σχέσεων, όπου οι φίλοι Άλβανοί έθεσαν τόν δρο: Αυτοί νά φέρουν στην χώρα μας τά έμπορεύματα και αυτοί νά τά πείνουν! Χωρίς νά ποιήσει τό ποδάρι του Έλληνας έμπορος στην Άλβανία, εκτός άπ' εκείνους που θά πρεσβεία τους έγκρίνει μέ την παρέμβαση του ελληνικού Έμπο-

ρικού Έπιμελητηρίου!!! Και ή Ελλάδα τό δέχτηκε μετά χαράς!!!

Αυτό είναι πρωτοφανές και άνήκουστο... Είναι χωρίς... διπλωματικές ποιημένες καθαρή έκδιαστική τακτική. Και ή Ελλάδα υπέκυψε!

Πέρα άπ' αυτά ή Άλβανία πεισματικά άρνείται ν' άναίξει την Κακκοβιά, έστω για τή διακίνηση των προϊόντων, κι άπαίτησε νά γίνεται μέσω Γιουγκοσλαβίας! Άσύμφορο για την έλληνική πλευρά, που όμως τό άποδέχτηκε. Πρόφαση των Άλβανών, τό άκατάλληλο του δρόμου, από Κακκοβιά κι εκείθεν. Κι όμως κάποτε είχε συμφωνηθεί νά προχωρήσουν οι δύο χώρες στα έργα εκείνα που θά προϋπόθεταν τό άνοιγμα των συνόρων. Η Ελλάδα τό κάανε, δ-

χι όμως και ή Άλβανία. Βεβαίως δέν μπορούμε νά παραβλέψουμε τό κοσμίσιμα από άλβανικής πλευράς, όσων έπιθυμούν νά πάνε στην χώρα αυτή... (κι αυτοί που πηγαίνουν τους... εύπρεπίζουν: τους κομμουνιστές, τους κόβουν τά μούσι, όχι έξω από ντύσιμο κι άλλα τέτοια έξευτελιστικά).

Άποφασίστηκε κι ύπογράφτηκε μεταξύ Ελλάδος - Άλβανίας συμφωνία για κάποιο άμοιβαίο πολιτιστικό - μαρκετικό πρόγραμμα. Νά πηγαίνουν Έλληνικά συγκροτήματα και νάρχονται Άλβανοί. Μία θαυμασία ιδέα που από πλευράς μιας χειρακροτήθηκε και — γιατί όχι — άθροίστηκε. Άποδείξη, ή ύποδοχή τόσο ειλικρινής και ένθουσιώδης — των άλβανικών συγκρο-

τημάτων όχι μόνο στην Ήπειρο, αλλά σ' όλόκληρη την Ελλάδα. Υπάρχει όμως κάτι σ' αυτές τίς σχέσεις, πολύ σκοτεινό και ραγιαδίστικο από ελληνικής πλευράς: Οι Άλβανοί έλέγχουν έξουσιαστικά — έξω-ποτικά θά λέγαμε — τά προγράμματα των έλληνικών συγκροτημάτων. Πέραν, άν θυμάμαι καλά, άλβανική έπιτροπή είχε έγκρισταθεί στην αίθουσα πελατών της Ζωσιμιάς Παιδαγωγικής Ακαδημίας και τό ελληνικό συγκρότημα παρουσίασε τό πρόγραμμά του σκόπευε. Έγιναν οί... άποφασίτητες ύποδείξεις και περιρροές. Οι Έλληνες μάλιστα ήθελαν νά πραγματοποιήσουν και τό ελληνικό πατριωτικό πρόγνωση «Σαράντα πολυκάπια από τή Λειβαδιά, πάνε νά πατήσουν την Τριπολιτσά...» κι άποφασίστηκε! Τό... κοροϊφτικό «λίκι σ' όλη του τή μεγαλοπρέπεια λοιπόν. Η δουλοπρέπεια σ' όλο της τό τραγικό μεγαλείο...

Από την άλλη μεριά τώρα: Οι Άλβανοί παρουσιάζουν και τραγουδούν στη χώρα μας, ό,τι θέλουν! Άπό πατριωτικά τραγούδια μέχρι ύμνους για τό καθεστώς τους, τόν Έμβερ Χό-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 6

(Ἀρχεῖον Ν. Παπαδοπούλου)

Μέ το Μάτι λουλούδια, μέ το Μάτι τήν ευωδία,
υποδεχόνται μέ σάβας τής Ήμερας τὰ παιδιά
τόν Διάδοχον τού θρόνου, πού 'ναι μέσ τήν καρδιά
καυδός ό τόν 'Ε'ληνικό, καί 'μ' όμάρουν καλεσί,
πλύνουν στήσανον καί στέφουν τιμημένη κεφαλή,
πού 'ν τού Γένους τό καμφοί, πού 'ν τού 'Εθνός ή στολή.
'Εκπληρώνται τόσοι πέποι, τόσα όνειρα χρυσά,
στόν Διάδοχον άρμυζόν ύμνη, σέβη περιστά.

οδολά του έαυτου του δ' αμείως δ' αβασκός, όπως έκα'ε σ' όλη
 την 40ήτη σταδιοδρομία. Οι μαθητές του στ' Διδακταλίο
 ήλ' στη Ζωσιματία τών έδωδων και τών αγαπούσαν, Τα μάτια
 μου, μεία α' τα χρυσά γυαλιά, που φορούσε, σπινθηροποιούσαν
 έμφωγούσαν γρήγορα τ' μαθητήν άκροατήν του, κι ό
 (οι του γλυκού βιολιού του, που συνείδαν τα σχολικά τραγού-
 α, σάγγειναν τις τρυφερές ψυχές των γυμνασιωπαίδων και τών
 δασκάλων.
 Ο μείζων του 1931 επεχόρουν από τη θρησκεία ύππε-
 ρα. Στις 27 του ίδιου μήνα, ο Ζωσιμαίος σχολή έδωκε όοια
 έπεί προς τιμήν του άπονομόντος καθηγητή, 27ην τελετή
 λαμπρήν δάκλειρος ο Σύλλογος των καθηγητών κι οι μαθη-

Είπαμε σ'ον φίλε, αν χωρισθώ,
Ελκε το σκοπό μου, Σ'ήν φη-
μι θά το κερδίσω!α με το
πρόσθετο, πού τ'αυτοί μου
απολύθω να μή κερδίσω!α με
τά πείσι το χωρία τή σάβι-
κη. Κ'ν έλεπα, πός δε β-
δωσι σημάσια στά λόγια μου,
θ'όν έπαιψα με τ' άγριο,
θ'όν ποφέρω!α. Τον ήτορ πα-
ράνομα ν'ον κόνωσι με δόξα
τ'αυτο γ'ορ, πού τ'αυτοί μου
απολύθω, κατά τ'ον σέφτ'ον
ήλιωσθ'ον το δάσκαλο, 2Ή-
δε κοντά μου, Τροσάβη άγά-
πη - άνδρα σ' έλλο μέος,
έκει σ'όν ήρωσολο, πού φέρ-
ωσι από το στενό σινκαί! του
Παπατσίου σ'όν έσοπ-
ή!α, πού τ'αυτοί μου
έκ'ον!α, κατά τ'ον σέφτ'ον
πράσινον ζωοσασθ'ον από
πρόσθετο μου, καί μιά άσχημα

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ – ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ:

«Πυρσὸν Βορείου Ἠπείρου»

Tax. Exp. 677 P. O. B. 677

Πληροφορίες:

Κ. Ε. Β. Α.
"Προκρίτους — Ναυαρίνου 8"

Αριθ. Τηλεφ. 629-769
